

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

4. mai 2017*

Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikkel 27 — *Lis pendens* — Kohus, kuhu esimesena pöörduti — Artikli 30 punkt 1 — Mõiste „menetluse algatamist käsitlev dokument“ või sellega „võrdväärne dokument“ — Kohtuekspertiisitaotlus enne igasugust kohtumenetlust tõendite säilitamiseks või kogumiseks faktiliste asjaolude kohta, mis võivad olla järgneva hagimenetluse aluseks

Kohtuasjas C-29/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Landgericht Stralsund'i (Stralsundi piirkondlik kohus, Saksamaa) 8. jaanuari 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. jaanuaril 2016, menetluses

HanseYachts AG

versus

Port D'Hiver Yachting SARL,

Société Maritime Côte D'Azur,

Compagnie Generali IARD SA,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud A. Prechal, A. Rosas, C. Toader (ettekandja) ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- HanseYachts AG, esindaja: *Rechtsanwalt* O. Hecht,
- Port D'Hiver Yachting SARL, esindaja: *Rechtsanwalt* J. Bauerreis,
- Société Maritime Côte D'Azur, esindaja: *Rechtsanwältin* A. Fischer,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

— Compagnie Generali IARD SA, esindaja: juhataja C. Tendil, keda abistas *Rechtsanwalt* J. Laborde,
— Euroopa Komisjon, esindajad: M. Heller ja M. Wilderspin,
olles 26. jaanuari 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 30 punkti 1 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud HanseYachts AG ning Port D’Hiver Yachting SARL-i, Société Maritime Côte d’Azur’i (edaspidi „SMCA“) ja Compagnie Generali IARD SA (edaspidi „Generali IARD“) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab negatiivset tuvastushagi selle kohta, et HanseYachts ei vastuta SMCA nõutud kahju hüvitamise eest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Määruse nr 44/2001 põhjendus 15 on sõnastatud järgmiselt:

„Harmoonilise kohtumõistmise huvides tuleb samaaegsete menetluste võimalust võimalikult vähendada ja tagada, et kahes liikmesriigis ei tehta vastuolulisi kohtuotsuseid. Pooleliolevate kohtuasjade ja nendega seotud kaebuste lahendamiseks ning selleks et ennetada probleeme, mis tulenevad siseriiklikest erinevustest seoses ajaga, mille korral saab kohtuasja pidada pooleliolevaks, peab olema selge ja tõhus süsteem. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleb see aeg autonoomselt kindlaks määrata.“

- 4 Määruse II peatükk „Kohtualluvus“ sisaldab 2. jagu „Kohtualluvus erandjuhtudel“. See jagu sisaldab muu hulgas määruse artiklit 5, milles on ette nähtud:

„Isiku, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib teises liikmesriigis kaevata:

1. a) lepingutega seotud asjades selle paiga kohtusse, kus tuli täita asjaomane kohustus;
b) kui ei ole kokku lepitud teisiti, käsitatakse käesoleva sätte kohaldamisel asjaomase kohustuse täitmise kohana:

— müügi puhul kohta liikmesriigis, kus lepingu kohaselt kaubad üle anti või kus need oleks tulnud üle anda,

— [...]

[...]

3. lepinguvälise kahju puhul selle paiga kohtusse, kus kahjustav sündmus on toimunud või võib toimuda;

[...]“

- 5 Määruse nr 44/2001 II peatüki 7. jagu „Kokkulepe kohtualluvuse kohta“ sisaldab muu hulgas artiklit 23, mille lõikes 1 on sätestatud:

„Kui lepinguosalisel, kellest ühe või mitme alaline elukoht on liikmesriigis, on kokku leppinud, et konkreetsest õigussuhtest tulenenud või tuleneda võivate vaidluste lahendamiseks on pädev liikmesriigi kohus või kohtud, on see kohus või need kohtud pädevad. Kui lepinguosalisel ei ole kokku leppinud teisiti, on kohtul või kohtutel ainupädevus. [...]“

- 6 Määruse II peatüki 9. jaos „Peatamine ja seotud menetlused“ sisalduvad artiklid 27–30. Määruse artikli 27 kohaselt:

„1. Kui eri liikmesriikide kohtutes algatavad ühe ja sama alusega hagide põhjal menetlusi ühed ja samad asjaosalised, peatab kohus, kellele hagi on esitatud hiljem, oma menetlused omal algatusel seni, kuni on kindlaks tehtud selle kohtu pädevus, kellele hagi esitati esimesena.

2. Kui on kindlaks tehtud selle kohtu pädevus, kellele hagi esitati esimesena, loobub kohus, kellele hagi esitati hiljem, pädevusest esimese kohtu kasuks.“

- 7 Määruse artiklis 30 on sätestatud:

„Käesoleva jao kohaldamisel loetakse menetlus alustatuks:

1. ajal, mil kohtule esitatakse menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument, tingimusel, et hageja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokumendid kostjale kätte toimetada, või

[...]“

Prantsuse õigus

- 8 Tsiviilkohtumenetluse seadustik (code de procédure civile, edaspidi „tsiviilkohtumenetluse seadustik“) sisaldab I raamatus VII jaotist „Tõendite kogumine kohtus“. Selle jaotise II alajaotis „Menetlustoimingud“ sisaldab artiklit 145, milles on sätestatud:

„Kui on mõjuv põhjus enne igasugust kohtumenetlust tagada või koguda tõendeid faktiliste asjaolude kohta, millest võib sõltuda kohtuvaidluse lahendus, võib kohus huvitatud isiku taotluse alusel, mis on esitatud vastavas avalduses või ajutise õiguskaitse kohaldamise taotluses, määrata seaduses lubatud menetlustoimingud.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 9 Eelotsusetaotlusest ja Euroopa Kohtule esitatud toimikust nähtub, et Greifswaldis (Saksamaa) asuv äriühing HanseYachts tegeleb mootor- ja purjejahtide ehitamise ja müügiga. Port D’Hiver Yachting on äriühing, mis tegeleb jahtide müügiga ja mille registrijärgne asukoht on Prantsusmaal.
- 10 HanseYachts müüs 14. aprilli 2010. aasta lepingu alusel Port D’Hiver Yachting’ile mootorjahi Fjord 40 Cruiser. See jaht anti Port D’Hiver Yachting’ile üle 18. mail 2010 Greifswaldis, mis jääb Landgericht Stralsundi (Stralsundi piirkondlik kohus) tööpiirkonda. Seejärel viidi jaht Prantsusmaale ja müüdi 30. aprillil 2010 edasi Prantsusmaal asuvalle äriühingule SMCA.

- 11 HanseYachts ja Port D’Hiver Yachting sõlmisid 1. augustil 2011 edasimüügilepingu, mis sisaldas kohtualluvuse kokkulepet vaidluste lahendamise kohta Greifswaldi kohtutes ja milles määrati kohaldatavaks materiaaõiguseks Saksamaa õigus. Nimetatud lepingu § 22 kohaselt asendab see leping poolte vahel kõik varasemad kirjalikud ja suulised kokkulepped.
- 12 Pärast seda, kui 2011. aasta augustis ilmnes jahi mootoril rike, pöördus SMCA tribunal de commerce de Marseille’sse (Marseille’ kaubanduskohus, Prantsusmaa) ajutise õiguskaitse kohaldamise taotlusega, et enne igasugust kohtumenetlust määrataks tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 145 alusel kohtuekspertiisi, ja teade selle kohta toimetati äriühingule Port d’Hiver Yachting kätte 22. septembril 2011. Samasugune teade saadeti ka äriühingule Volvo Trucks France SAS-ile kui selle mootori tootjale. 2012. aastal astus Generali IARD äriühingu Port d’Hiver Yachting kindlustusandjana menetlusse. 2013. aastal kaasati menetlusse ka HanseYachts asjaomase jahi tootjana.
- 13 Tribunal de commerce de Marseille (Marseille’ kaubanduskohus) määratud ekspert esitas oma aruande 18. septembril 2014.
- 14 15. jaanuaril 2015 pöördus SMCA äriühingute Port d’Hiver Yachting, Volvo Trucks France ja HanseYachts vastu tribunal de commerce de Toulon’i (Touloni kaubanduskohus, Prantsusmaa), paludes neilt välja mõista hüvitise talle väidetavalt tekitatud kahju eest ja hüvitise kohtuekspertiisi menetlusega tekkinud kulude katteks. HanseYachtsi vastu esitatud hagi tugineti tootja garantiile varjatud puuduste eest.
- 15 Enne hagi esitamist tribunal de commerce de Toulon’ile (Touloni kaubanduskohus), kuid pärast ajutise õiguskaitse kohaldamise taotluse esitamist tribunal de commerce de Marseille’le (Marseille’ kaubanduskohus), esitas HanseYachts 21. novembril 2014 Landgericht Stralsundile (Stralsundi piirkondlik kohus) negatiivse tuvastushagi nõudes otsustada, et äriühingutel Port d’Hiver Yachting, SMCA ja Generali IARD ei ole võimalik tema vastu seoses kõnealuse jahiga mingeid nõudeid esitada.
- 16 Kuna põhikohtuasja kostjad esitasid määruse nr 44/2001 artikli 27 alusel poolelioleva kohtuasja vastuväite, tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul küsimus, kas määruse artikli 30 sätete järgi peab tema kui kohus, kellele hagi on esitatud hiljem, menetluse peatama, kuni tehakse kindlaks, kas asja arutamine allub rahvusvahelise kohtualluvuse sätete järgi tribunal de commerce de Toulon’ile (Touloni kaubanduskohus), mis on esimesena taotluse saanud kohus, või kas ta on kohus, kellele hagi esitati esimesena ja ta võib seetõttu hinnata põhikohtuasjas esitatud hagi sisulist põhjendatust. Ta leiab siinkohal, et tema otsus sõltub vastusest küsimusele, kas dokument, mille alusel algatati eeltõendamismenetlus tribunal de commerce de Marseille’s (Marseille’ kaubanduskohus), on „menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument“ määruse nr 44/2001 artikli 30 punkti 1 tähenduses või kas selliseks dokumendiks võib olla üksnes dokument, millega esitati hagi tribunal de Toulon’ile (Touloni kaubanduskohus, Prantsusmaa).
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et määruse nr 44/2001 artikli 27 lõike 1 kohaldamise tingimused on täidetud, tribunal de commerce de Toulon’ile (Touloni kaubanduskohus) esitatud hagi ja põhikohtuasja hagi esitasid samad menetluse pooled ja nii menetluse ese kui ka alus on samad. Ta rõhutab, et nähtuvalt Euroopa Kohtu praktikast, eelkõige 25. oktoobri 2012. aasta kohtuotsusest Folien Fischer ja Fofitec (C-133/11, EU:C:2012:664, punkt 42 ja sellele järgnevad punktid) ja 19. detsembri 2013. aasta kohtuotsusest Nipponkoa Insurance (C-452/12, EU:C:2013:858, punkt 41 ja sellele järgnevad punktid), ei tähenda asjaolu, et põhikohtuasjas on esitatud negatiivne tuvastushagi, et tegemist ei saa olla *lis pendens*’i olukorraga.
- 18 Landgericht Stralsundi (Stralsundi piirkondlik kohus) arvates moodustavad Prantsuse õiguses ette nähtud enne igasugust kohtumenetlust esitatav kohtuekspertiisi taotlus ja sellele järgnev sisuline hagi ühe terviku, sisulise hagi esitamisel jätkatakse pooltevahelise vaidluse lahendamist. Seetõttu leiab ta, et tema menetluses olevas kohtuvaidluses on samad pooled sama eseme ja alusega asjas pöördunud esmalt Prantsuse kohtute poole.

- 19 Määruse nr 44/2001 artikli 30 sõnastus, mille kohaselt loetakse menetlus alustatuks mitte üksnes „menetluse algatamist käsitleva dokumendi“ esitamisega, vaid ka „võrdväärse dokumendi“ esitamisega, võimaldab eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates seda artiklit laialt tõlgendada ja nimelt nii, et sellist iseseisva eeltõendamismenetluse algatamiseks esitatud taotlust, nagu see on ette nähtud tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklis 145, võib pidada menetluse algatamist käsitleva dokumendiga võrdväärseks dokumendiks.
- 20 Neil asjaoludel otsustas Landgericht Stralsund (Stralsundi piirkondlik kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kui liikmesriigi menetlusõigus näeb ette iseseisva eeltõendamismenetluse, mille raames tellib kohus eksperdiarvamuse (käesolevas asjas Prantsuse õiguse kohane *expertise judiciaire*), ja kui selles liikmesriigis viiakse kõnealune iseseisev tõendamismenetlus läbi ning selle menetluse tulemustele tuginedes algatatakse seejärel samas liikmesriigis samade menetlusosalistega hagimenetlus:

Kas sellisel juhul on „menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument“ määruse nr 44/2001 artikli 30 punkti 1 tähenduses juba dokument, mille alusel algatati iseseisev tõendamismenetlus, või on „menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument“ alles dokument, mille alusel algatati hagimenetlus?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 21 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 44/2001 artikli 27 lõiget 1 ja artikli 30 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et *lis pendens*'i juhtumil tuleb pidada aega, mil esitati taotlus menetluse algatamiseks enne igasugust kohtumenetlust menetlustoimingu tegemiseks, selleks ajaks, mil artikli 30 punkti 1 tähenduses loetakse „menetlus alustatuks“ kohtus, mis arutab asja selle menetlustoimingu tulemusel samas liikmesriigis hiljem esitatud sisulise nõude alusel.
- 22 Kõigepealt tuleb märkida, et määrus nr 44/2001 on tunnistatud kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrusega (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1). Siiski kohaldatakse viimasena nimetatud määrust vastavalt selle artiklile 81 alles alates 10. jaanuarist 2015. Järelikult tuleb eelotsusetaotlust, mis puudutab HanseYachtsi poolt 21. novembril 2014 esitatud hagi, analüüsida määrusest nr 44/2001 tulenevalt.
- 23 Seejärel tuleb sedastada, et Euroopa Kohtule ei ole esitatud küsimust eelotsusetaotluse esitanud kohtu ja tribunal de commerce de Toulon'i (Touloni kaubanduskohus) rahvusvahelise kohtualluvuse kohta, ehkki eelotsusetaotluse esitanud kohus on esitanud selle kohta täpsustavaid märkusi. Käesolevas asjas näib HanseYachts tuginevat määruse nr 44/2001 artikli 23 alusel Saksamaa kohtute erandlikule rahvusvahelisele kohtualluvusele, eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab aga, et tema rahvusvaheline kohtualluvus tuleneb määruse nr 44/2001 artikli 5 punktist 1 ja Saksamaa kohtute erandliku rahvusvahelise kohtualluvusega ei ole vastuolus tribunal de commerce de Toulon'is (Touloni kaubanduskohus) toimuv menetlus, Prantsuse kohtute pädevus tuleneb omakorda määruse artikli 5 punktist 3.
- 24 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on ainult siseriiklik kohus, kes asja menetleb ja kes vastutab tehtava lahendi eest, pädev kohtuasja konkreetseid asjaolusid arvestades otsustama, kas kohtuotsuse tegemiseks on vaja eelotsust ja kas Euroopa Kohtule esitatud küsimustel on kohtuasjas tähtsust (kohtuotsus, 27.2.2014, Cartier parfums-lunettes ja Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika). Järelikult ei pea Euroopa Kohus esitatud küsimusele vastamisel käsitlema eelotsusetaotluse esitanud kohtu rahvusvahelise kohtualluvuse küsimust.

- 25 Määruse nr 44/2001 II peatüki 9. jagu „Peatamine ja seotud menetlused“ sisaldab määruse artikleid 27–30. Selle jao eesmärk on Euroopa Liidus tõrgeteta toimuva õigusemõistmise huvides vähendada maksimaalselt samaaegsete menetluste võimalust erinevate liikmesriikide kohtutes ja tagada, et ei tehta vastuolulisi kohtuotsuseid.
- 26 Määruse nr 44/2001 artikli 27 lõike 1 kohaselt on *lis pendens* olukorraga tegemist juhul, kui eri liikmesriikide kohtutes on algatatud menetlused samade poolte poolt sama eseme kohta samal alusel esitatud hagide alusel.
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et *lis pendens* olukord on tekkinud tema menetluses oleva kohtuasja ja tribunal de commerce de Toulon'i (Touloni kaubanduskohus) menetluses oleva kohtuasja vahel. Ta täpsustab, et temal kui kohtul, kellele hagi esitati hiljem, on kohustus peatada menetlus ainult juhul, kui tribunal de commerce de Toulon'ile (Touloni kaubanduskohus) esitatud sisulist hagi tuleb pidada selliseks hagiks, mille menetlemine algas tribunal de commerce de Marseille's (Marseille' kaubanduskohus) toimunud tõendamismenetluses.
- 28 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 44/2001 artiklis 27 ette nähtud *lis pendens*'i juhtumite lahendamise mehhanism on oma olemuselt objektiivne ja automaatne ning lähtub selgelt ja üheselt kõnealustesse kohtutesse pöördumise ajalisest järjekorrast (vt selle kohta kohtuotsus, 22.10.2015, Aannemingsbedrijf Aertssen ja Aertssen Terrassements, C-523/14, EU:C:2015:722, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 29 Määruse artiklis 30 on II peatüki 9. jao ja eelkõige *lis pendens*'i olukorda puudutava artikli 27 kohaldamiseks määratletud kohtusse pöördumise aeg ühetaoliselt ja autonoomselt (kohtuotsus, 22.10.2015, Aannemingsbedrijf Aertssen ja Aertssen Terrassements, C-523/14, EU:C:2015:722, punkt 57). Määruse artikli 30 punkti 1 kohaselt, mida on eelotsusetaotluse esitanud kohus palunud tõlgendada, toimub kohtusse pöördumine ajal, mil kohtule esitatakse menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument, tingimusel, et hageja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokumendid kostjale kätte toimetada.
- 30 Määruse nr 44/2001 põhjendusest 15 nähtub, et selle artikli eesmärk on eelkõige ennetada probleeme, mis tulenevad siseriiklikest erinevustest seoses ajaga, mille korral saab kohtuasja pidada pooleliolevaks, see aeg tuleb kindlaks määrata autonoomselt. Nagu märkis kohtujurist enda ettepaneku punktis 67, nähtub ka enne selle määruse vastuvõtmist koostatud seadusandlikest materjalidest, eelkõige nõukogu ettepanekust võtta vastu määrus (EÜ) kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (KOM(1999) 348 (lõplik)), et määruse artikli 30 vastuvõtmise esmane eesmärk oli vähendada õiguslikku ebakindlust – mida tekitas liikmesriikides kohtus menetluse alustamise aja kindlaksmääramiseks kehtivate vahendite suur mitmekesisus – sellise materiaalõiguse normi abil, mis võimaldaks selle aja kindlaks määrata lihtsalt ja ühetaoliselt.
- 31 Käesoleval juhul nähtub tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklist 145, et Prantsuse õiguse järgi võib kohus iga huvitatud isiku taotluse alusel, mis on esitatud vastavas avalduses või ajutise õiguskaitse kohaldamise taotluses, määrata seaduses lubatud menetlustoimingud, kui on mõjuv põhjus enne igasugust kohtumenetlust tagada või koguda tõendeid faktiliste asjaolude kohta, millest võib sõltuda kohtuvaidluse lahendus. Nende toimingute hulgas on ka kohtuekspertiis.
- 32 Selles sättes on sõnaselgelt märgitud, et asjaomane menetlustoimingu taotlus esitatakse „enne igasugust kohtumenetlust“. Vastuseks Euroopa Kohtu poolt kodukorra artikli 61 lõike 1 alusel menetlust korraldava meetmena esitatud küsimustele märkis Prantsuse valitsus kõigepealt, et tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 145 sõnastuse järgi on selle artikli alusel määratud menetlustoimingud sõltumatud samade poolte vahel toimuvast põhimenetlusest, sest nende tegemist tuleb taotleda „enne igasugust kohtumenetlust“. Lisaks erineb Prantsuse valitsuse sõnul tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 145 alusel esitatud taotluse menetlus võimalikust asja

põhimenetlusest. Lõpuks rõhutab see valitsus, et kohtuniku pädevus, kelle poole on pöördutud tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 145 alusel, ammendub taotletud menetlustoimingu määramisega.

- 33 Prantsuse valitsuse poolt tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklile 145 antud tõlgendusest nähtub, et selle artikli alusel toimuva menetluse ja asjas toimuva põhimenetluse – mille huvides oli ka määratud vastav menetlustoiming – vahel võib olla küll seos, ent selline tõendamismenetlus on sõltumatu põhimenetluses, mille algatamist võib vajaduse korral taotleda pärast tõendamismenetlust.
- 34 Tuleb siiski täpsustada, et siseriiklik kohus peab hindama, kas seda artiklit tuleb nii tõlgendada, sest vastavalt järjepidevale kohtupraktikale ei ole Euroopa Kohtul pädevust tõlgendada liikmesriigi siseriiklikku õigust (vt eelkõige kohtuotsus, 13.12.2012, Caves Krier Frères, C-379/11, EU:C:2012:798, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Arvestades seda sõltumatust ning tõendamismenetluse ja võimaliku põhimenetluse vahelist väga selget piiri, tuleb määruse nr 44/2001 artiklis 30 ette nähtud menetluse algatamist käsitleva dokumendiga „võrdväärse dokumendi“ mõistet tõlgendada nii, et tõendamismenetluse algatamise dokumenti ei saa *lis pendens*'i olukorra esinemise hindamisel ja selle tuvastamisel, millisesse kohtusse on esimesena pöördutud määruse artikli 27 lõike 1 tähenduses, pidada samal ajal põhimenetluse algatamist käsitlevaks dokumendiks. Selline tõlgendus oleks vaevalt ka kooskõlas artikli 30 punkti 1 eesmärgiga, milleks on lihtsalt ja ühetaoliselt kindlaks määrata menetluse alustamise aeg, nagu on toonitatud käesoleva kohtuotsuse punktis 30.
- 36 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb vastata esitatud küsimusele, et määruse nr 44/2001 artikli 27 lõiget 1 ja artikli 30 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et *lis pendens*'i juhtumil ei saa pidada aega, mil esitati taotlus menetluse algatamiseks enne igasugust kohtumenetlust menetlustoimingu tegemiseks, selleks ajaks, mil artikli 30 punkti 1 tähenduses loetakse „menetlus alustatuks“ kohtus, mis arutab asja selle menetlustoimingu tulemusel samas liikmesriigis hiljem esitatud sisulise nõude alusel.

Kohtukulud

- 37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 27 lõiget 1 ja artikli 30 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et *lis pendens*'i juhtumil ei saa pidada aega, mil esitati taotlus menetluse algatamiseks enne igasugust kohtumenetlust menetlustoimingu tegemiseks, selleks ajaks, mil artikli 30 punkti 1 tähenduses loetakse „menetlus alustatuks“ kohtus, mis arutab asja selle menetlustoimingu tulemusel samas liikmesriigis hiljem esitatud sisulise nõude alusel.

Allkirjad